

SANTRAUKA

„Rusnės salos gamtotvarkos planas“
Jurgita Makuškaitė

Saugomų teritorijų ūkis, rekreacinis ir kultūrinis panaudojimas priklauso nuo teritorijų tvarkymo planų. Rusnės sala išsiskiria iš aplinkinių teritorijų pagal registruotų paukščių gausą ir įvairovę. Nors tai didžiausia sala Lietuvos teritorijoje, ji sudaro tik 2.3 % visos Nemuno deltos. Sala, kaip labai dinamiška ir aplinkos pokyčiams jautri ekosistema, pasižymi išskirtine reikšme gamtos apsaugai ir nacionaliniame, ir taptautiniame lygmenyje. Ši teritorija patenka į tarptautinį ekologinį „Natura 2000“ tinklą. 29 paukščių rūšys sutinkamos saloje yra įtrauktos į Paukščių direktyvos I priedo sąrašą. 37 paukščių rūšys įrašytos į Lietuvos Raudonąją knygą. Norint išlaikyti arba pagerinti esamą ekologinę padėtį, būtina parengti Rusnės salos gamtotvarkos planą. Siekiant nustatyti teritorijos vertę, reikalingas ekologinis vertinimas. Pagal nustatytus kokybinius ir kiekybinius kriterijus ornitologiniu požiūriu vertingiausios teritorijos Rusnės saloje yra: Žuvininkystės tvenkiniai, Vorusnės ir Uostadvario polderiai, jų apsaugai turi būti skiriamas ypatingas dėmesys. Šiose teritorijose aplinką veikia skirtingi gamtiniai ir antropogeniniai veiksniai, kurie neigiamai įtakoja saugomų paukščių populiacijas bei jų buveines. Pagrindinis dėmesys ruošiant bendras Rusnės salos tvarkymo rekomendacijas turėtų būti nukreiptas į ekstensyvią ūkinę veiklą, palaikant ir išsaugant esančias biologinės įvairovės vertybes.